

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5374/2024
11.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обојице из ..., чији је пуномоћник Предраг Поповић, адвокат из ..., против тужених ВВ и ГГ, обојице из ..., чији је пуномоћник Небојша Шеперац, адвокат из ..., ради раскида уговора и накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог ГГ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2349/23 од 14.11.2023. године, у седници одржаној 11.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог ГГ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2349/23 од 14.11.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог ГГ изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2349/23 од 14.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини П 643/19 од 29.03.2023. године, ставом I изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца и утврђено да је раскинут уговор о закупу пословног простора од 01.08.2018. године, закључен између тужиоца АА, као закуподавца и туженог ГГ, као закупца. Ставом II изреке, обавезан је тужени ГГ, да тужиоцу ББ исплати на име неплаћене закупнине за период од 01.04.2019. године до 01.08.2020. године износ од 320.000,00 динара са законском затезном каматом и то: на износ од 100.000,00 динара почев од 03.09.2019. године до исплате, а на преостало месечно потраживање од по 20.000,00 динара са каматом почев од сваког 20. у месецу до исплате. Ставом III изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца за исплату законске затезне камате на преостали износ од 220.000,00 динара почев од 03.09.2019. године до дана доспелости појединачних месечних рата од 20.000,00 динара како исте доспевају по месецима, као неоснован. Ставом IV изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца АА према туженима којим је тражио да му тужени солидарно исплате закупнину за период од 01.04.2019. године до 15.08.2020. године у износу од 320.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 03.09.2019. године до исплате. Ставом V изреке, обавезан је тужени ГГ да тужиоцима исплати и то: тужиоцу АА на име дуга за утрошену електричну енергију и воду износ од 11.577,99 динара са законском затезном каматом почев од 03.09.2019. године, као дана подношења тужбе до исплате, а тужиоцу ББ износ од 28.070,13 динара са законском затезном каматом почев од 01.08.2020. године као дана подношења тужбе до исплате. Ставом VI изреке,

одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца којим су тражили да им, поред туженог ГГ, солидарно са њим исплати и тужени ВВ износ од 39.648,12 динара на име дуга за утрошену електричну енергију и воду. Ставом VII изреке, обавезан је тужени ГГ да тужиоцима исплати износ од 117.803,00 динара на име накнаде трошкова поступка. Ставом VIII изреке, обавезани су тужиоци да туженом ВВ исплате износ од 125.652,00 динара на име накнаде трошкова поступка.

Апелациони суд у Крагујевцу је, пресудом Гж 2349/23 од 14.11.2023. године, ставом I изреке, одбио као неосноване жалбе тужилаца и тужене и пресуду Основног суда у Јагодини П 643/19 од 29.03.2023. године у ставу I, II, V, VI, VII и VIII изреке потврдио. Ставом II изреке, одбачена је жалба тужилаца изјављена на став II изреке исте пресуде као недозвољена. Ставом III изреке одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени ГГ је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Побијаном другостепеном одлуком одлучено је о захтеву тужилаца да се утврди да је раскинут уговор о закупу и о обавези туженог као закупца да тужиоцу АА, као првобитном закуподавцу и тужиоцу ББ, као прибавиоцу закупљене непокретности који је ступио на место првобитног закуподавца, плати неисплаћене закупнине и дуг за струју и воду, за време важења уговора. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване побијане одлуке нижестепених судова о усвајању тужбеног захтева, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној. Правилна примена материјалног права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају зависи од чињеничног стања утврђеног у поступку на коме је заснована судска одлука, а тужени уз ревизију није доставио пресуде из којих би проишао закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари, нити у ревизији указује на другачије одлуке другостепених судова или Врховног касационог суда и Врховног суда, из чега произлази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је у складу са тим одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради утврђења и исплате дуга тужиоци, као формални супарничари, поднели су 03.09.2019. године а вредност предмета спора у побијаном делу за тужиоца АА је 11.577,99 динара, а за тужиоца ББ 348.070,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност побијаног дела ни за једног од тужилаца очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да ревизија није дозвољена применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**